

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 Aprilie st. v.

(§.) Fericea, de care se bucură popoarele din țările stăpânite de Maghiari, se extinde și asupra unei considerabile părți a poporului maghiar însuși. Căci nici Maghiarii de peste Dunăre și nici Sécuii din Ardeal nu ar trece în fiecare an cu miile hotarele, spre a-și căuta de traiul vieții în alte țări și prin alte părți, dacă la ei acasă li-ar merge bine sau ar avea cele mai elementare condițiuni, de a putea trăi de pe o zi pe alta.

Ceea-ce e însă mai caracteristic pentru stările de lucruri din Ungaria, e împregiurarea, că chiar și Ciangăii, pe seama cărora s'au cumpărat pământuri și care s'au fost colonizati cu mult alaiu și paradă, nu o pot duce nici doi ani în „patria ungurească” și sunt siliți să se reîntoarcă acolo, de unde au venit și unde preste tot le mergea cu mult mai bine, ca în cei doi ani petrecuți sub ocrotirea conaționalilor lor.

Astfel o foaie ungurească ne aduce scirea, că Vineria trecută aproape două sute de Ciangăi din ținutul Panciovei s'au întors spre Bucovina.

Li-s'a făcut deja lehamite de fericea și ocrotirea, de care s'au împărțit bieții timp de doi ani petrecuți în noua lor patrie, și aceia, care acum sunt doi ani veniți din Bucovina bine îmbrăcați și bine hrăniți, trebuie să se reîntoarcă acasă goi-goluți și flămânzi ca vai de ei.

Și nici că se putea altfel.

Concetățenii nostri maghiari, care voesc să stăpânească o țară locuită în partea cea mai mare și covârșitoare de alte neamuri, se opintesc mereu a-și sporî numărul și în scopul acesta s'au folosit și se folosesc de o mulțime de mijloace permise și nepermise.

De mai bine de douăzeci de ani, concetățenii maghiari se sbuciumă pe toate căile, ca să imprime Ungariei caracterul național-maghiar și în scopul acesta s'au pus pe lucrarea maghiarizării celorlalte popoare conlocuitoare, fără să se gândească cătuși de puțin, că s'au apucat de realizarea unui lucru în sine nerealisabil și tocmai din contră potrivit a înstrăina dela sine tot mai mult naționalitățile nemaghiare, care toate stau cel puțin la același nivel cultural cu Maghiarii și au și ele aceleași aspirațiuni naționale, care formează astăzi nota caracteristică în ceea-ce privește dezvoltarea popoarelor europene.

Un mijloc potrivit și totodată cel mai natural mijloc pentru întărirea pro-

priei rase în țările de sub coroana Sfântului Stefan, se părea la toată întâmplarea colonizarea ținuturilor mai puțin împopulate cu conaționali risipiți pe alte locuri. Și ochii Maghiarilor erau deja demult îndreptați spre Ciangăii din Bucovina și Moldova și nu aveau decât să le caute loc, să-i aducă și să-i așeze în țeară.

În scopul acesta s'au constituit comitete, s'au adunat bani, s'au cumpărat pământuri și Ciangăii au intrat în Ungaria de sigur cu mai multă paradă și în condițiuni mai frumoase, ca cele în care au venit Ungurii în Europa acum sunt o mie de ani. Pretutindenea au fost întâmpinați cu muzică, cu banchete, și era par'că ei aveau să mântue rasa maghiară dinaintea peririi.

Ciangăii erau colonizați, Maghiarii erau înmulțiți cu vre-o câteva sute de suflete, dar' deodată cu aceasta s'a înmulțit și numărul proletariului, care avea trebuință de lucru, pentru-ca să poată trăi.

Concetățenii nostri maghiari nu puteau și nu aveau de unde să le dea moșii, care ar fi suficiente pentru hrănirea acestui soi de surescență, ear' Ungaria, o țară *per eminentiam* agricolă, nu are fabrici și stabilimente destule, pentru-ca să poată da lucru locuitorilor bastinași ai țării, decum pentru alte venituri, chiar Maghiari ori Ciangăi să fie.

Astfel bieții Ciangăi, după-ce își gâtară ce avură și aduseră cu sine și după-ce vădură, că aici ei nu mai pot trăi, și-au luat calabalicul și au plecat acolo, de unde au venit și unde poate nu vor fi întâmpinați cu muzică și cu aldămașuri, dar' își vor câștiga atâta, cât să nu fie expuși foamei, la care în Ungaria trebuiau să fie expuși, neputându-și câștiga mai mult de zece crețari unguresci pe zi.

Din aceasta Ciangăii vor învăța de sigur minte, și credem, că de aci înainte cu anevoie se vor mai găsi între ei de aceia, pe care i-ar mai putea cineva amăgi cu colacii și cu muzica ungurească.

Aceasta ar trebui însă să le fie de învățătură și concetățenilor nostri maghiari. Ar fi timpul suprem, ca să se lase de utopii și în bună înțelegere și armonie cu toți locuitorii țării să se îngrijească, ca înainte de toate cetățenii statului să se simtească bine în patria lor și să nu rîvnească a-și căuta norocul nici în America, nici în România, nici în alte părți.

Afacerea gimnasiului din Beiuș. Guvernamentalul „Kolozsvár” ia în următorul mod notiță despre cunoscutul răspuns al părintelui canonic Dr. Augustin Lăuran:

„Așa se vede, că afacerea beiușană nu se ia dela ordinea ăleii. Mai de curând s'a declarat în acest obiect Dr. Augustin Lăuran. Declarantul ocupă în capitolul gr-cat. din Oradea-mare pozițiunea respectabilă de canonic și în întreaga biserică este unul din cei mai influenți bărbați. El ăce:

„Căusei gimnasiului gr-cat din Beiuș nimic nu i-a putut face servicii mai rele, decât tonul fără tact, în care a fost ventilată în unele ăiare române. Ear' alarmarea diecesei și cu deosebire a preoțiilor din diecesă prin cunoscutul „Apel”, a fost cu adevărat o greșeală colosală.”

„Lăuran după aceea recunoaște dreptul guvernului de a se amesteca și advertează pe cei interesați să se lase de agitațiuni (*bujogatosok*), căci aceasta procedură ar putea cauza și mai departe neplăceri.

După aceste așa vedem, că afacerea gimnasiului din Beiuș adoarme și *că dispozițiunea guvernului este aprobată de oamenii din centrul episcopiei*. Altcum atacul sună la adresa consistoriului, ear' nu la a guvernului.”

Ear' după aceste noi întrebăm pe Preașfinția Sa episcopul Pavel, pe întreaga diecesă oradană și pe toată lumea nepreocupată: Ale cui treburi le face canonicul Lăuran și „guvernul diecesan”, dacă în adevăr „guvernul diecesan”, precum se pare, este condus de ideile acestuia? Ale bisericii române unite? sau ale guvernului?

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Aprilie st. v.

Afaceri interne.

Cu privire la iminentele conferențe ministeriale comune observă organul guvernamental „Nemzet”: Deja din împărțirile de până acum despre transformarea ălor 90.000 pușci cu repetiție cu calibru de 11 milimetri în de cele cu un calibru mai mic, mai departe din împărțirile despre rezultatele experimentelor făcute cu iarba de pușcă fără fum și despre unele schimbări iminente cu privire la organizarea armatei a rezultat deja, că delegațiunile vor avea să se ocupe și în anul acesta cu considerabile credite suplimentare și cu un credit extraordinar, la a căror mărime va trebui să se aibă în vedere atât promptitudinea armatei, cât și puterile financiare ale ambelor părți

ale monarhiei. Trebuie să se ăce neapărat în considerare cruțarea puterilor financiare și evitarea împreunării prea mari a ambelor state ale monarhiei.

Măne ministrii unguresci vor pleca deja la Viena, și conferențele se vor începe probabil încă Sâmbătă sau Duminică sub presiuni Maiestății Sale.

În ședința dietei maghiare dela 22 a. l. c. n. s'a votat în a treia citire legea despre procedura penală în casurile de renitență în contra ordinului de convocare militar. Ministrul de comerț Baross a răspuns apoi numai decât la interpelațiunea baronului Ivor Kaas în afacerea admanuarelor de mandate postale în Budapesta. Răspunsul ministrului, care pe cititorii nostri nu-i privește mai deapropo, a fost luat spre sciință cu unanimitate de voturi.

În decursul acestei săptămâni, casa deputaților nu va mai fi decât o ședință meritorică, pentru-ca comisiunile să poată cu atât mai ușor lucra. Comisiunea școlară își va începe deja astăzi pertractările ei cu privire la proiectul de lege despre limba elină în școalele medii, ear' comisiunea judiciară își va termina încă în decursul acestei săptămâni desbaterile asupra proiectului de lege despre decentralizarea tabelor regesci. Închiderea sesiunii a treia și deschiderea sesiunii a patra deabia se va putea întâmpla înainte de 8 sau 10 Maiu. Pe la mijlocul lui Maiu se va prezenta apoi faimosul proiect de lege al dlui Irányi despre modificarea legii despre incolat.

Într'un articol mai lung „Pesti Napló” arată, că fusiunea opoziției moderate cu partidul liberal nu e nici de dorit, nici cu putință.

Irredenta Italiană în dieta austriacă.

În ședința dietei austriace de alaltăieri, Slovenul Ferjancsics s'a folosit pe la sfârșitul desbaterii budgetare de privilegiu, spre a vorbi de aspirațiunile irredentice din Italia și dintre Italienii din Austria. El a ăis: Monumentul pentru Dante în Triest nu e altceva, decât o demonstrațiune irredentistică. Dela funcționarea locoțiitorului Pretis încoace, lucrurile din Trient s'au înăspriț în o măsură și mai mare. Presa italiană din Triest se află cu desăvârșire în apele irredentismului. Președintele casei l'a întrerupt, spunând, că prin expunerile sale, el vatămă pe Italieni, ceea-ce nu e parlamentar. Ferjancsics

o s'ăce a continuat apoi spunând, că obiectul expunerilor sale este irredenta, prin ceea-ce el nu înțelege elementele aderente și amicale Austriei. El crede, că interesele statului reclamă, ca în dietă să se vorbească de acest obiect. După el, irredentismul numai prin o politică slavofilă energetică ar putea fi extirpat. Aceasta a dovedit-o Rodich în Dalmația, care a dus-o până acolo, că irredenta a șters Dalmația din rîndul țărilor ce sînt a se usurpa.

Călătoria împăratului Wilhelm.

De câte-ori călătorește, împăratul Wilhelm al II-lea se folosește de privilegiu, spre a face câte o enunțiațiune. Cu privilegiul vizitei sale în Bremerhaven împăratul a accentuat la un dieneu, că el are să păzească pacea. Dacă presa îi și comentează câte-odată altfel cuvintele, oamenii să-și aducă aminte de vechile cuvinte împărătesci, că cuvintele împărătesci nu trebuie nici sucite, nici comentate. Aspirațiunea lui e îndreptată spre pace, căci comerțul numai atunci poate înflori, când el e garantat prin pace.

„Tageblatt” din Berlin împărtaşește, că, după scirile sosite din Petersburg, împăratul va cerceta Chievul și Moscva înainte de a sosi la manevrele rusesci din Varșovia.

O declarațiune a principelui de Bismarck.

„Freisinnige Zeitung” împărtaşește, că Mercuria trecută principele de Bismarck a declarat unei deputațiuni a societății industriale, că el bucuroș ar mai fi rămas în funcțiune, dacă ar fi voit împăratul. Un ministru, care are lui să-și mulțumească înaintarea, a lucrat cu toți curtenii în contra lui. Împăratul i'a făcut impunerea, că a conferențiat cu Windthorst, el însă privește de un drept al cancelarului imperiului de a putea comunica independent cu ori-care om de stat. Altcum el crede, că această conferență a fost pentru el o cursă. Windthorst a format pretențiuni obrasnice, la care nimeni nu s'a gândit. Procederea guvernului în cestiunea lucrătorilor trebuie să ducă la regularizarea social-democraților.

Furtul de documente din Bruxella.

Afacerea furtului de documente din Bruxella a devenit cam îngrijitoare pentru ministerul Bernaert. Afacerea are și o importanță internațională, deoarece funcționarul acusat de furt din ministe-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Material jargon de dialect sêlagian.

De
Vasile Vaida.
(Urmare.)

A.

A pentru va, verb ajutător în formarea viitorului singular persoana 3. 1) când forma întreagă va are cere două silabe și metrul poeziei permite numai una.

Într'o doină:

„Fă-mă, Doamne, ce mi face!
„Fă-mă pasere ghe vânt
„Să mă duc pe sî pământ
„Până la-a tatii mormânt:
„Să vîd tata ce-a cina,
„Să-i potolesc lumnîna” etc.

2. În scrierile mai vechi se face o oarecare deosebire între viitorul dubitativ și afirmativ prin exprimarea a celui dintîiu prin a și a acestui din urmă prin va. Această deosebire în dialectul sêlagian nu se mai face observabilă prin distingerea lui va de a, căci în acest dialect pentru ambele casuri se obișnuiesc numa a: ghe-a li vreme grê (furtună), Iuân a venii acasă cu boii.

3. A se obișnuiesc totdeauna pentru va. A pentru articolul secundar al; se unitează numai a, spre pildă.

„Ieu cuțit și-mi taiu pîlîță
„Și mînănc scrigîe prăgîță
„Cu lacrămnî ghin uătlî stropîță;
„Da nu 'mîni mîlîlă ghe lacrămă,
„Că o șterg cu cê năframă;

„Da 'mîni mîlîlă ghe-a mîneu obraz,
„Că rămăne fript și ars” etc.

A pentru forma articolului secundar ale, spre pildă:

„Căte dorurele grele,
„Tăte's în lume a mele;
„Altă moare ghe bêtărîn
„Și nu ști dorî ghe cei bun;
„Io's o fată tînărucă
„Și's la dor smerită slugă”.

A pentru forma articolului secundar ai, spr. pld.:

„Ce haznă (folos) că masa-i plină?
„Da inlima'mi sustînă,
„Că's singură și străină;
„Păharele-mi par amar
„Dacă nu's în-a mē țară.
„Ce haznă ghe masa rasă
„Inlima'mi plînge ghe varsă?
„Păharele-mi par verin:
„Nu's cu-a mînei, ce cu străin”.

A pentru adă, formă prescurtată usitată foarte adese-ori.

Aboresc pentru oboresc = a da un lucru jos, care este așezat sus; sub această formă cuvîntul se obișnuiesc și în dialectul din Biharia.

Abzac pentru: nutreț la cai, ovės; ungurecul abrak.

Abzacălesc = dau nutremînt cailor, dau ovēs, dau hrană la vite; se derivă dela ungurecul abrakolnî.

Acăț = salcâm, se derivă dela ung. akacz.

Acăr = măcar, aive, vel; spr. pld.: „Acăr-ce ăci, tăt pe voaie nu 'ți-oi face!” Cuvîntul se derivă dela ungur. akár.

Acău = oca. Derivat dela ungurescul akó. A-ce? = ad quid? Alverbul în cestiune, după cum constată dl Hajdeu în Magnum Etimologicum (tom. I, pag. 137), astăzi a dispărut din graiul viu al poporului român, — în dialectul sêlagian, al cărui caracter de frunte este forma arhaică în gramatică, s'a mai păstrat și până în ziua de azi. Și Dosofteiu, metropolitul Moldovei, în psaltirea sa nu folosește acest adverb mai adese, decât țerani român în graiul seu de toate ălele în părțile aceste dela Nordul Ardealului.

Acii = pluralul maculin dela demonstrativul acela.

Acii = casul oblic feminin al demonstrativului acă; se obișnuiesc a cii pentru acelei sau acei totdeauna.

Acia, ă, pentru forma plurală acia dela demonstrativul acela forma în cestiune este obișnuită întocmă și în graiul moldovan, ba ușor îl poți înălni și la scriitorii români din acea parte. Îl aflăm și în Coresi: „acii a înfricosar-se în frică”. (Ed. Hajdeu pag. 29.)

Acie = în casul oblic singular dela demonstrativul feminin acela, pentru aceleia, aciea. —

Aciași pentru aciași, nominativul plural dela demonstrativul același.

Aciași = casul oblic la singular dela demonstrativul feminin aceeași.

Acet, această, pronume demonstrativ; — este prea puțin obișnuit; nominativul masculin la plural ilare: aciești; casul oblic feminin acistii pentru aceste și acestu.

Acesta, aceasta, pron. demonstrativ. Masculinul acesta adese-ori occură sub forma acista; nominativul la plural îl are: acistii; casul oblic feminin: acistia. Asta, aista, acesta pentru acesta, aceasta, în graiul sêlagian este cu mult mai usitat și mai predilect.

Acestași, aceastași, pron. demonstrativ. Pronumele în cestiune abia că se aude din când în când în graiul țeranului din Sêlagiu; nominativul masculin îl are: acistiași; casul oblic feminin: acistiași.

Acăstău = se ăce în sens traslat despre omul din cale afară înalt și subțire; — se derivă dela ungurescul akasztó. Usul cuvîntului e ăilnic.

Acrôiu — acriu. Sufixul iu în dialectul sêlagian trece în diu.

Acufund = cufund, în sens activ și reflexiv.

Aituesc = 1. a îndemna pe cineva la ceva; 2. a se deda la ceva, spr. p. ciora la pui.

Ai = ani. Această formă vulgară o întâlnim în scrierilor vechi alături cu forma literară ani, astfel în prefața la psaltirea în versuri a lui Dosofteiu, ed. la anii 1673, se citește „lă mulți ai socotită și cercetată prin — sîntele cărți”. (cit. după ed. I. Bianu, 1887. București); în „tăleul evangeliilor”, ed. 1580, se citește „vindecă Isus o muiere ce era îndrăcită și oioagă de optsprădece ai”. (cit. după Crestomatia de Cipariu, pag. 18.) Din punct de vedere fonetic forma ai e de cea mai mare însemnătate.

Aiû = usturoiu. Forma din urmă din capul locului nu este obișnuită.

Aiituri = pitii, reci, cătărigi.

Airê = altundeva, tot în acest sens și: aîngerê.

Aiăsta, tocmai ca în Moldova, se folosește și în Sêlagiu pentru „aceasta”.

Aidi se folosește, cu aspirație, pentru aida, formă imperativă. O variantă a baladei Toma: „Vinie Toma la ferastă; Haidi'n lume tu, nevastă!”

Aidiți, formă plurală în imperativ, cu aspirație, pentru aidați. Într'un descîntec de albeață:

„Da unghere mereți voi, nouă fetiele?
Cu nouă ștergurele,
Cu nouă țieptănase
Și cu nouă cuțitase?
— Noi merem la fîntăna lui Iordan,
Măndru sê o rănîm,
Măndru sê o mândrim. —
O, ghe-aculo oprivê-voiu
Cu sorocul mîneu
Și cu sorocul lui Dumnîdeu!
Tri ăngeri din ceri sê o slobođit
Și fîntăna o rănîț,
Măndru o mândrit;
Și haidiți la N.
Că i sê o făcut ceață cu albeață, etc.

Adelesc = adimenesc cu vorbe dulci. În ceea-ce privește originea acestui cuvînt, cu oare-care temeiuri s'ar putea pune și în trebare: sê nu fie el în sens traslat, aceea-ce este macedonianul: adillare? Cuvîntul în cestiune după V. Petrescu (veđi Mostre II, pag. 151) are sensul: a respira, a

În revista științifică ce apare la Londra „Symons's Monthly Meteorological Magazine” celebrul meteorolog englez G. I. Symons, secretarul general al societății meteorologice din Londra, publică în numărul său din Martie un articol foarte important asupra meteorologiei în România. Învețatul englez se ocupă cu publicațiunile domnului St. Hepites, șeful institutului meteorologic din România, despre clima

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroh gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

== Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. ==

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

== Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. ==

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebreale,

placate, bilete de vizită,

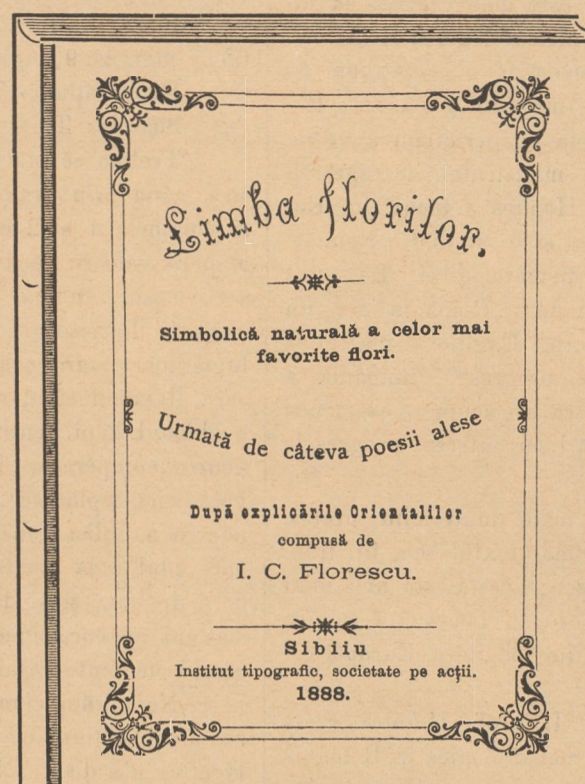
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

CADOU de SOUVENIR

în legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legénat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năseului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciutul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgălelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalîn pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACTIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente **D. C. Pascu,** Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 „
 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 „
 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 „
 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 „
 8. Filera de înmanare 1 conț (à 25 coale) 44 „
 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 „
 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 „
 11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 „
 12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 „
- Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut:

Ținerea vitelor

Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole“.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.
Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoiul. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povețe, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosese și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sînt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtie bună.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafumosului ficio de craiu și a preafumoasei fete mătreste cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și muierea lui.

== În versuri. ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.